

meddeles noget om disse Forandringer i vedkommende Stiftstidende, hvor det en Gang har været optaget. Deraf følger, at det vil være fornuftigt, at holde sig alene til Berlingske Tidende, som altsaa bliver det eneste Sted, og alligevel er det eneste Sted, hvor man kan finde fuldstændig Oplysning om det hele, og hvorved der som sagt vil spares betydelige Udgifter for de paagældende. — § 3 indeholder kun en Overgangsbestemmelse. Som det vil erindres, blev Forholdet ordnet saaledes, at det offentlige selv skulde besørge det første Begyndelsesregister, om jeg maa udtrykke mig saaledes, og foranstalte dette udført, hvilket altsaa kommer til at omfatte alle de Rederier, som for Djeblittet staa paa de gamle Skibsregistre og maaste nogle flere til. Denne store Liste, som vil komme til at omfatte c. 1,500 Rederier, skulde efter Loven egentlig offentliggøres paa den af mig nys omtalte Maade, nemlig i alle disse Blade. Det vil for det første være en meget kostbar Foranstaltning, og for det andet en temmelig uhensigtsmæssig og unyttig; thi det vil blive en saa stor Bekendtgørelse, at den vil fylde flere Nummere af de omtalte Blade. Derfor gaar Forslaget her ud paa, at man i Stedet for skal lade Bureauet udgive et lille Hæfte, eller en lille Bog, om man vil kalde det saa, som indeholder Begyndelsesregistret, Udgangspunktet for det hele, og denne Bog skal dels ligge til Eftersyn paa Bureauet og paa alle Kontorerne, og dels kunne faas til Købs. Det vil vistnok være mere hensigtsmæssigt og mere bekvemt for de paagældende interesserede, at der saaledes gives en lille Bog for sig, hvori Udgangspunktet i det hele findes. De følgende Forandringer kunne bekendtgøres i Aviserne, de ville ikke blive saa talrige.

Den sidste Paragraf gaar ud paa, at give Bestemmelser om, at Staten skal afholde disse med Bekendtgørelsen forbundne Udgifter. Efter selve Loven staar det noget tvivlsomt, hvem der skal betale dem, men jeg nærer dog ingen Tvivl om, at en korrekt Fortolkning af Loven vil føre til, at de paagældende private maa bære disse Udgifter. Det er imidlertid en Foranstaltning, som haabe er mindre hensigtsmæssig, og som formodentlig ogsaa vil vække en Del Utilfredshed hos de paagældende. Den er mindre hensigtsmæssig, fordi den vil føre til, at Bureauet ofte kommer til at afkræve private Folk ubetydelige Summer bagefter, idet Bureauet nemlig ikke kan gøre Bekendtgørelsens Indrykkelse i Avisen afhængig af, at Beløbet betales forud, men maa afkræve det bagefter. Det vil føre til, at Bureauet tit kan komme til at afkræve

f. Eks. en Skipperente i Svendborg eller Marstal 65 eller 70 Dre, og en saadan Afkrævning bagefter vil være forbunden med betydelige Besværligheder. Da paa den anden Side Udgiften for Statskassens Vedkommende kun kan være forholdsvis ringe og ikke har noget som helst at sige i finansiell Henseende, tror jeg, det vilde være baade simpelt og mest tilfredsstillende for Publikum, at det offentlige paatager sig denne lille Udgift.

Det er disse Forslag, som jeg har maattet stille til Forandringer og Tillæg til Skibsregistreringsloven, og som jeg vil anbefale til dette Ting's hurtige Behandling. Det vil ses, at det kun drejer sig om Ting, der ikke have nogen principiel Interesse, men ere af mere underordnet Betydning.

Det næste Forslag er et Forslag til Lov om Forandring i Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1ste April 1891 § 7. Det er foranlediget ved en Henvendelse til Ministeriet fra de samvirkende Landbosforeninger i Sjællands Stift. De have gjort opmærksom paa, at den nuværende Tingens Tilstand er mindre heldig og fører til, at det er forbundet med betydelige Udgifter, at staffe sig visse Arter af Thynde, navnlig svenske Malkepiger. Forholdet er nemlig nu om Stunder det, at disse Piger kunne saa at sige ikke faas gennem de autoriserede Fæstekontorer, idet de uautoriserede Personer, der besatte sig med Bortfæstningen af denne Slags Thynde, ere paa Sagt efter dem, endog før de kunne komme i Berøring med de autoriserede Fæstekontorer. Disse Personer have nemlig, paa Sunddamperne, deres Emisærer, som allerede, forinden Pigerne komme til Kjøbenhavn, overtale dem til at henvende sig til Bogiværter og andre. De begibe sig saa, saa snart de komme fra Dampskibet, til disse, der atter staa i Ledtog med uautoriserede Personer, som besatte sig med Bortfæstningen. Forholdet har udviklet sig saaledes, at der igennem de autoriserede Fæstekontorer saa godt som ikke kan staves den Slags Thynde. Grunden til, at dette kan drives i den Maalestok, i hvilken det nu bliver drevet, er den, at Straffebestemmelserne i den omtalte Lov af 1891 ikke ere tilstrækkelige til at bevirke, at det ikke bliver fordelagtigt at drive disse forbudte Forretninger. Det skal nemlig være ganske almindeligt, at der maa betales mellem 20 og 40 Kr. for hver saadan Pige, som staves til en Husbond, og det skal ikke være ualmindeligt, at disse uautoriserede Personer, der besatte sig hermed, ved enkelte Skiftetider skulle kunne tjene en 1,000 Kroner eller saa, og naar det er Tilfældet, ville de jo med